

[Grønning.]

Landsmændene skal gøre det, ikke alene for at vise, at vi havde Ret, der altid har hævdet, at en forfejlet Landbrugspolitik var en Hovedårsag til den store Arbejdsløshed, men ogsaa og navnlig for hver især at medvirke til, at vi kan møde den for vort Land og Folk saa vanskelige Tid med samlet Vilje til at overvinde Vanskelighederne.

Jeg skal i øvrigt kun sige, at jeg gaar ud fra, at der i Udvalget vil blive Lejlighed til at se paa enkelte Detailler, og jeg vil mene, at Forslaget, som det foreligger, i øvrigt vil faa en let Gang gennem Rigsdagen. Jeg skal anbefale det til en kort og velvillig Udvalgsprøvelse og paafølgende Vedtagelse.

N. P. Andreasen: Naar man drøfter et Forslag som det foreliggende, sker det jo paa Baggrund af den vanskelige Stilling, som vort Land og ikke mindst vort Landbrug i Øjeblikket er ude for. Vi maa være klar over, at vi her i Danmark for det kommende Aars Vedkommende kun kan regne med de Foderremmer, som vi har af egen Avl, det gælder Foder til Kreaturerne, og det gælder Brødkornet til den danske Befolkning.

Ved de Forhandlinger, som er blevet ført mellem Landbrugsministeren og Landbrugets Organisationer, var vi alle enige om, at selv om man ikke fik alt det ført igennem, som man kunde ønske sig, saa var det af meget stor Betydning, at man kunde blive enig om de Hovedregler, der skal danne Grundlaget for Kornordningen, der først og fremmest gaar ud paa at sikre Befolkningen det nødvendige Brødkorn. Man var ogsaa fra alle Sider enig om, at de Tilstande, vi har levet under under den nugældende Kornlov, med Hensyn til Omsætning, med Hensyn til Priser, med Hensyn til Handel, ikke maatte fortsætte under den nye Ordning, men at de Priser og Regler, som indeholdes i Lovforslaget, og som lovfæstes af Rigsdagen, skulde forlanges overholdt fra den højtærede Landbrugsministers Side. Derfor er jeg saa fuldstændig enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Carl Petersen), naar han særlig understregede, at der skulde en skarp Kontrol til for at gennemføre den Kornordning, vi her drøfter; vi er ikke tjent med at have de Forhold, der har hersket under den nuværende Kornlov.

Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne sige, at vi kan tiltræde Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, men vi vil gerne have Lov

til at knytte nogle enkelte Bemærkninger til de forskellige Bestemmelser. Der blev under Forhandlingerne fra det mindre Landbrugs Side gjort enkelte Ting gældende, og vi synes ogsaa, at der maatte kunne være fastsat bedre Bestemmelser end dem, der findes i det foreliggende Lovforslag.

§ 1 omhandler Afleveringspligten. Jeg udtaler min Glæde over, at man er blevet enig om at fritage de første 10 000 Kr.'s Grundværdi for Aflevering. Det betyder saa overordentlig meget for alle de mindre Landbrugsejendomme, ikke alene for Husmandsbrugene, men i overordentlig stærk Udstrækning for alle de smaa Brug.

Det er bestemt i Lovforslaget, at Brug under 10 000 Kr.s Grundværdi skal have Ombytningsret, Købsret, til at erstatte det afleverede Brødkorn. Den Skala, der er indsat med henholdsvis 5, 6, 7 og 8 hkg mellem henholdsvis 10 001 Kr. og over 80 000 Kr., kunde vi godt have tænkt lagt saaledes, at den havde givet lidt mere Korn og havde sikret Forbruget af Korn her i Landet til de ganske nødvendige Formaal. Vi er bange for, at denne Ligning er blevet lagt saa snævert, at vi henimod Slutningen af Høstaaret kan faa Besværligheder paa forskellige Omraader. Jeg kan ikke dele de Betragtninger, der blev fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Leje og Hr. Grønning, om, at man har taget saa rigeligt, som man overhovedet kan tage, i hvert Fald tror jeg, det havde været rigtigere, om man for de allerstørste Landbrugsejendommers Vedkommende havde noget højere Takster og lidt lavere Takster nedefter. Saaledes som Landbrugsforholdene her i Landet har været gennem en meget lang Aarrække, for Resten altid, er der en Part af de større Landbrugsejendomme, der er kornsælgende; for dem er det helt naturligt at aflevere Korn, hvorimod en Række Ejendomme, de fra 10 000 Kr.s til 25 000—30 000 Kr.s Grundværdi, har meget vanskeligt ved at aflevere. Landøkonomisk Driftsbureaus statistiske Beregninger viser, at de 8 hkg pr. 1 000 Kr.s Grundværdi, der er Tale om for de store Landbrugsejendommers Vedkommende, ikke engang er det, de hidtil har solgt under normale Forhold. Vi kunde derfor godt have tænkt os, at man havde taget lidt mere rimeligt Hensyn nedad og lagt en lidt højere Afgift paa dem, der har de store Landbrugsejendomme.

Med Hensyn til Forbeholdelsesretten, der omhandles i Lovforslagets § 2, vil jeg gerne sige, at jeg tror, den Regel, der er fastsat her, er helt rigtig. Vi har prøvet at gennemgaa baade det Forslag, det ærede